

5.1.2. Prototipni pristop

Tehnika gradnje prototipov je primerna za izdelavo grobe verzije zelenega sistema ali njegovih delov. Prototip opisuje sistem in služi za pregled predlagane zasnove, saj je primernejši kot papirne specifikacije. Predvsem je nekaj realnega in uporabniki si lahko predstavljajo kakšen bo njihov dokončni sistem.

Tehniki izdelave prototipov se posveča vedno več pozornosti in postaja glavna metoda pri uporabniško usmerjenem razvoju. Ločiti pa moramo med industrijsko izdelavo prototipov in izdelavo prototipa za programsko opremo. Industrijski prototip je dražji kot končni proizvod in njegova izdelava je dolgotrajnejša. Izdelava prototipa programske opreme je smiselna, če je poceni in kratkotrajna. Zato pa praviloma ni končni proizvod, ampak predstavlja poenostavljeno verzijo sistema, ki sicer vsebuje večino funkcij, ne upošteva pa učinkovitosti, pa tudi ne lastnosti kot so varnost, obnovljivost, zmožnost ravnanja z veliko količino podatkov ali z veliko uporabniki.

5.1.3. Skupna zasnova aplikacij

Tehniko skupna zasnova aplikacij (SZA) so razvili pri IBM Kanada. Povsod, kjer so jo uporabili, so pospešili proces analize potreb in zasnovo sistema. Osnovna ideja SZA je v tem, da se izbrani ključni uporabniki in profesionalci za informacijski sistem (IS) pod posebnim vodstvom zberejo na izločenih sestankih, kjer po predvidenih korakih izdelajo systemsko zasnovo in morda tudi prototip (gotovo pa delne prototipe). Metoda je postala zlasti uspešna z uporabo avtomatskih orodij v okviru I.I.

Seje SZA naj trajajo od nekaj dni do enega tedna in to izven sedeža organizacije, da ni nepotrebnih motenj. Kadar gre za kompleksne sisteme, lahko seje trajajo dalj časa. V takih primerih je priporočljivo razbiti aplikacijski sistem na podsisteme, če je na razpolago ustrezno orodje, ki zagotavlja